

Постъпила е молба пред СРС от В. АЛ. М., с ЕГН: ***** с която се иска да бъде допусната съдебна реабилитация по всичките му осъждания.

В съдебно заседание осъденото лице и неговия служебен защитник поддържат изцяло депозираната молба и молят съда да я уважи, ведно с произтичащите законови последици.

Прокурорът, в своята пледоария пред съда счита, че молбата за на осъдения В.М. за допускане на съдебна реабилитация в едната си част се явява неоснователна, а в другата – допустима поради настъпване на пълна реабилитация по право. Развива подробни съображения в тази насока.

СЪДЪТ, след като взе предвид становището на страните и събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

От съдебния статус на молителя В. АЛ. М., отразен в изисканата справка за съдимост се установява, че същият е осъждан както следва:

1. С Присъда от 28.10.2009г., постановена по НОХД № 7474/2009г. по описа на СРС, влязла в законна сила на 13.11.2009г. осъденият В.М. е бил признат за виновен за това, че за времето от 16.004. на 04.04.2009г. до 11.004 на 06.04.2009г. е извършил престъпление по чл.195, ал.1 т.3 пр.1 във вр. с чл.194, ал.1 от НК за което при условията на чл.55, ал.1 т.1 от НК му било наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца, което на основание чл.66, ал.1 от НК, било отложено за изпълнение с изпитателен срок от три години.

2. С Присъда /Споразумение/ от 21.09.2010г., постановена по НОХД № 6490/2010г. по описа на СРС, осъденият В.М. е бил признат за виновен за това, че на 20.10.2008г., около 07:30ч. е извършил престъпление по чл.198, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 във вр. с чл.55, ал.1 т.1 от НК му било наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, което на основание чл.66, ал.1 от НК, било отложено за изпълнение с изпитателен срок от четири години. С присъдата е извършено и групиране на наказанието по предходното осъждане по НОХД № 7474/2009г. по описа на СРС, като на основание чл.25, ал.1 във вр. с чл.23, ал.1 от НК било определено едно общо най - тежко наказание измежду наложените такива в размер на една година, което на основание чл.66, ал.1 от НК, било отложено за изпълнение с изпитателен срок от четири години.

3. С Присъда от 08.10.2009г., постановена по НОХД № 1210/2009г. по описа на СРС, влязла в законна сила на 23.03.2011г. осъденият В.М. е бил признат за виновен за това, че за периода от 16.10.2008г. до 03.11.2008г. извършил престъпление по чл.198, ал.1 във вр. с чл. 20, ал.2 във вр. с чл.26, ал.1 във вр. с чл.55, ал.1 т.1 от НК му било наложено наказание две години лишаване от свобода, което на основание чл.66, ал.1 от НК, било отложено за

изпълнение с изпитателен срок от пет години.

4. С Присъда /Споразумение/ от 23.06.2011г., постановена по НОХД № 11567/2011г. по описа на СРС, осъденият В.М. е бил признат за виновен за това, че в периода от 29.03.2011г. до 07.04.2011г. извършил престъпление по чл.198, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 вр. с чл.55, ал.1 т.1 от НК му било наложено наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца, което да бъде изтърпяно ефективно и при първоначален строг режим в затвор. На основание чл.59, ал.1 от НК било приспаднато времето на предварително задържане на лицето по досъдебното производство, считано от 08.04.2011г.

С Определение на СРС по НЧД № 13197/2011г., влязло в законна сила на 24.10.2012г. спрямо осъдения В.М. било извършено групиране на наказания по влезли в сила присъди, постановени по НОХД № 11567/2011г. и по НОХД № 9081/2011г. и двете по описа на СРС, като било определено едно общо най - тежко наказание измежду наложените такива в размер на девет месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим на изтърпяване на групираното наказание като на основание чл.25, ал.2 от НК зачита и приспада времето на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Видно от постъпилата справка на ГДИН осъденият бил освободен от затвора на 06.01.2012г. по изтърпяване.

Било извършено и групиране на наказания по влезли в сила присъди, постановени по НОХД № 6490/2010г., по НОХД № 7474/2009г. и по НОХД № 1210/2009г и трите по описа на СРС, като на основание чл.25, ал.1 във вр. с чл.23, ал.1 от НК било определено едно общо най - тежко наказание измежду наложените такива в размер на две години лишаване от свобода, което на основание чл.25, ал.4 от НК е следвало да бъде изтърпяно ефективно и при първоначален строг режим в затвор закрит тип.

Определението било обжалвано и потвърдено с Решение на СГС от 24.10.2012г. Видно от справката на ГДИН лицето е било освободено на 12.08.2014г. поради изтърпяване на наказанието.

5. С Присъда, влязла в законна сила на 13.07.2011г. постановена по НОХД № 9081/2011г. по описа на СРС осъденият В.М. е бил признат за виновен за това, че на 17.03.2011г., е извършил престъпление по чл.343б, ал.1 от НК за което му било наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца, което е следвало да изтърпи ефективно и при първоначален общ режим в затворническо общежитие от открит тип. На основание чл.59, ал.1 от НК било приспаднато от изтърпяване на наказанието времето на фактическото задържане на лицето по ЗМВР. Видно от справката за съдимост на осъдения е, че наказанието било изтърпяно на 06.10.2012г.

При така възприетото от фактическа страна и като прецени събраните по делото писмени доказателства съдът намира, че по отношение на молителя не са налице предпоставките за допуснак на съдебна реабилитация по всички предходни осъждания.

Съдебният статус на В.М. е обусловил извършването на общо две групиране на наказания, наложени по влезли в сила присъди. По първата от тях не са налице законовите предпоставки нито за извършване на съдебна реабилитация, нито за пълна реабилитация по право по чл.88а, ал.1 и сл. от НК.

След влизане в сила на присъдите, обект на първоначалното групиране по НОХД № 6490/2010г., по НОХД № 7474/2009г. и по НОХД № 1210/2009г. и трите по описа на СРС, осъденият В.М. извършва още две престъпления, по които му е извършено второто групиране - по НОХД № 11567/2011г. и по НОХД № 9081/2011г. и двете по описа на СРС. Една от законовите предпоставки за допускане на съдебна реабилитация е в тригодишен срок по чл.87, ал.1 от НК от изтичането на срока на наложеното с присъда, респ. намаляване с работа наказание, да не е извършил друго престъпление, наказуеми с лишаване от свобода или по - тежко наказание. Посочените по - горе дати на влизане в сила на присъдите и извършване на инкриминираните деяния доказват, че молителят е извършил престъпленията по втората група малко след като е влязла в сила последната присъда по първото групиране на наказания / 23.03.2011г. влиза в сила присъдата по НОХД № 1210/2009г. по описа на СРС, а деянието по НОХД № 11567/2011г. по описа на СРС е започнало извършването му на 29.03.2011г./ Видно от справка за съдимост е, че наказанията и по двете осъждания по НОХД № 11567/2011 и по НОХД № 9081/2011г. и двете по описа на СРС са били лишаване от свобода.

Освен това не са изпълнени и кумулативно предвидените законови основания за допускане на съдебна реабилитация по чл.87, ал.1 т.1 и т.2 от НК.

От молителя не бяха ангажирани доказателства за добро поведение както и за възстановяване на причинените вреди. Осъжданията му са за умишлени престъпления, като наказателните производства по НОХД № 7474/2009г. и по НОХД № 1210/2009г. и двете по описа на СРС, са приключили с присъди. Престъпленията и по двете са за посегателства против личността, за които няма данни да са били възстановени имуществените вреди. Независимо, че от представените удостоверения от Прокуратурата на Република България и Национална следствена служба се установява, че към 11.04 и 13.04.2022г. спрямо В.М. няма обвинения по неприключили наказателни производства, същото не е достатъчно да обоснове наличието на положителна социализация на лицето в обществото, което да докаже доброто му поведение. Не бяха ангажирани каквито и да било доказателства, които да установят стремеж към поправяне и превъзпитаване. Видно от изисканите като писмени доказателства материали по ЧНД № 15 066/2021г. и ЧНД № 5021/2022г. и двете по описа на СРС е, че молителят е с граничещо емоционално поведение, продиктувано от злоупотреба с алкохол, което рисува на фасадата на НДК и нанесъл щети по сградата и след изписването му от болнично заведение при предходно настаняване на задължително лечение, е било постановено повторно

предложение от СРП. Съдът не би могъл служебно да събере доказателства, които от една страна да докажат, че причинените по част от престъпленията вреди са били възстановени от молителя, а от друга - че той е имал добро поведение.

Независимо от заключението на вещите лица по допуснатата в настоящото производство СППЕ, че В.М. към момента на депозиране на молбата за съдебна реабилитация е могъл да разбира свойството и значението на извършеното, както и да ръководи постъпките си, то очевидно прогресиращото му психическо състояние и невъзможността да изразява информирано съгласие за своето лечение очавидно следва да бъде тълкувано на плоскостта на извършени противоправни прояви, осуетяващи допускането на съдебна реабилитация.

Същевременно не са налице предпоставките за настъпила пълна реабилитация по право по чл.88а, ал.1 от НК, тъй като съгласно разпоредбата на ал.2, срокът по чл.82, ал.1 от НК, при наложено наказание повече от една година, чиито изтърпяване не е било отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК, не може да бъде по - малък от десет години, считано от изтърпяване на наказанието. Осъденият В.М. е бил освободен от изтърпяване на наказание лишаване от свобода от две години на 12.08.2014г., поради което и към настоящия момент посочения срок все още не е изтекъл. Не е налице и втората кумулативна предпоставка на чл. 88а, ал.1 от НК, а именно в рамките на този срок, лицето да не е извършило ново умишлено престъпление от общ характер.

Както беше посочено по - горе в мотивите, с извършване на престъпленията по които са били образувани по НОХД № 11567/2011г. и по НОХД № 9081/2011г. и двете по описа на СРС, лицето и нарушило изискванията на закона за допускане както на съдебна реабилитация, но и пълната реабилитация по право.

По отношение на групираното наказание от девет месеца лишаване от свобода, което е било изтърпяно на 06.01.2012г. по НОХД № 11567/ 2011г. и по НОХД № 9081/2011г. и двете по описа на СРС съдът намира, че молбата за допускане на съдебна реабилитация в тази й част се явява процесуално недопустима. В случая спрямо осъдения е настъпил срока по чл.82, ал.1 т.4 от НК за настъпване на пълна реабилитация по право, а и от справката за съдимост не се установява впоследствие, след изтърпяване на групираното наказание от девет месеца лишаване от свобода, същият да е извършил ново умишлено престъпление от общ характер, за което да се предвижда наказание лишаване от свобода.

Ето защо в едната част молбата на осъдения В. АЛ. М. се явява неоснователна по отношение на допускането на реабилитация по наказанията, наложени с влезли в сила присъди, постановени по НОХД № 6490/ 2010г., по НОХД № 7474/2009г. и по НОХД № 1210/2009г. и трите по описа на СРС, а по отношение на тези по НОХД № 11567/2011г. и по НОХД № 9081/2011г. и

двете по описа на СРС - недопустима поради настъпила пълна реабилитация по право. Същата не е необходимо да се прогласява с изричен съдебен акт, тъй като настъпва по силата на закона. (в този смисъл е Решение № 299/07.07.1993г. по н.д.№ 176/93г. на Първо наказателно отделение на ВС).

След влизане в сила на настоящото определение възникналият по силата на закона юридически факт на настъпилата реабилитация по право спрямо В. АЛ. М. следва да бъде отразен в справката му за съдимост.

С оглед изхода на делото молителят следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата в размер на 936.00 лева представляваща възнаграждение за вещи лица по допуснатата в съдебното производство и приета от съда СППЕ, както сумата от по 05.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.